

Bewaar het Pand

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen

MEDITATIE

"En de HEERE zal u geduriglijk leiden...."

Jesaja 58:11a

Bovenstaand woord is een troostrijke belofte. Aan geduriglijke leiding hebben wij behoefte.

De weg door dit leven is vaak moeilijk en donker. En hoe zullen wij alleen die weg kunnen gaan? Nu belooft de HEERE leiding te willen geven. Ja, Hij wil Zelf een Leidsman zijn.

Nu moeten wij voorop stellen dat aan die geduriglijke leiding iets vooraf gaat. De profeet Micha vroeg eenmaal: "Hoe zullen twee tezamen wandelen, tenzij ze bijeen gekomen zijn?" Er kan van geen gedurige leiding spraken zijn als dit niet eerst is geschied. We staan allen wel onder de leiding van Gods algemene voorzienigheid. En ook de duivel is daar zelfs aan onderworpen. Maar wij wandelen toch, zoals we van nature zijn, naar het goeddunk van ons eigen hart. Wij dwalen op de weg die ons voert naar de eeuwige dood.

De Heere, Die de zondaren leiden wil, komt die zondaar eerst tegen op de weg en zegt tot hem: "Tot hiertoe en niet verder", en dan komt er een verandering van levenskoers.

Die verandering moet plaats hebben in het leven van elk mens en daar mogen wij niet lichtelijk overheen gaan. Het is zo nodig dat wij kennis dragen van de werking des Heiligen Geestes in ons hart. De Heilige Geest overtuigt van zonde en schuld, leidt tot de gerechtigheid van Christus en begiftigt met het oprechte geloof om Christus te omhelzen, waardoor de zalige vereniging met God wordt gesmaakt door de toepassing van de Heilige Geest.

We kunnen dus niet spreken van de leiding des HEEREN, als we niet waarlijk met de Heere in aanraking zijn gekomen. Tot zulk een volk richt ook de profeet deze belofte.

Nu is die gedurige leiding, des Heeren volk tot rijke troost. Het is voor hen het bewijs van Gods gunst en van Zijn genadige tegenwoordigheid.

En nu gaat die leiding over een volk

dat geneigd is gedurig van Hem af te dwalen. Daarom smaken zij niet altijd die gunst en nabijheid. Menigmaal hoort ge in onze tijd de droeve klacht dat men die gedurige leiding niet ondervindt. Wie het leven van die gedurige leiding nimmer heeft ondervonden, weet niet wat het is. Maar die de tijd der eerste liefde heeft ervaren, weet wat het zeggen wil.

O, wat is het een zalig leven als de Heere steeds aanwezig is, als wij telkens Zijn nabijheid mogen ervaren. Als we dagelijks in de behoefte leven aan die gedurige leiding, dan kunnen we Hem niet missen. Dan is er een dagelijkse omgang met de Heere. Hoe dichter we bij de Heere mogen verkeren, hoe meer behoefte we kennen aan die leiding. Immers het volk dat tot de gemeenschap des Heeren is gebracht, is geen hoogstaand volk, is geen sterk volk, maar een klein en ootmoedig volk, een volk dat de weg niet weet.

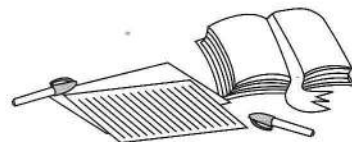
"Laat mij niet dwalen, Heere. Laat mij niet hulpeloos varen". Zij zeggen het eenvoudig: "Heere, het is zo nodig dat Gij mij gedurig leidt".

Nu is het ook een troost voor zulk een volk, dat de Heere deze belofte gegeven heeft. En hoe zalig is het als die belofte ook toegepast wordt aan het hart. Wat kunnen Gods kinderen dan veilig gevoelen, temidden van al de strijd en gevaren die hen omringen. Ja, als zij het geloven mogen, dan hebben zij niets tegen de weg in te brengen die de Heere met hen houdt. Wat is die leiding ook wonderbaar, als zij eens mogen terugzien op hun afgelegde levensweg. Dan zeggen zij: "Heere, nimmer hebt Gij mij losgelaten, steeds hebt Gij Uw daden getoond en trouwelijk hebt Gij mij geleid". Dat geeft ook weer hoop voor de toekomst. Het is een krachtige pleitgrond: "Heere, Gij hebt geloofd geduriglijk te leiden". Hij leidt met vaste hand. Hij leidt door wegen die we niet bewandeld hebben. Ja, Hij

leidt tot aan, tot over de dood. En ook zal Hij leiden aan de fonteynen der levende wateren.

Hebt gij, mij Lezer, reeds behoefte aan die gedurige leiding?

Wijlen Ds. J.W. van Ree

VAN DE REDACTIE

Inhoud

In deze aflevering van ons blad hebben we in verband met Pinksteren een meditatie opgenomen van wijlen ds. J.W. van Ree over Jesaja 58:11a. Ds. P. den Butter schrijft opnieuw over 'Blijven in het geloof'. Ds. K. Visser schrijft verder over de Dordtse Leeregels. Leerzaam voor jong en oud! Ds. A. den Boer begint te schrijven over de positiebepaling t.a.v. de vrijgemaakten toegespitst op de prediking. We achten het noodzakelijk dat er in ons blad aandacht aan gegeven wordt. De toenadering tot de vrijgemaakten is reden tot grote zorg en vrees. Een afsluitend artikel over ICT zal D.V. in de volgende aflevering van ons blad geplaatst worden.

Pinksteren

De uitstorting van de Heilige Geest mocht weer herdacht worden. De Heilige Geest leidt in al de waarheid. De Heilige Geest heeft dit persoonlijk en ambtelijk gedaan bij de apostelen en de prediking van de waarheid rijk gezegend. De eeuwen door heeft de Heilige Geest in al de waarheid geleid. Zijn wij persoonlijk al in de waarheid geleid? Mag er kennis zijn van de drie stukken waar de Heidelbergse Catechismus op grond van Gods Woord over spreekt? Is er gebed om deze zaken te leren of al meer te leren kennen? Mag er het uitzien zijn naar de

uitbreiding van het Koninkrijk van God, naar de werking en doorwerking van de Heilige Geest? Een zaak staat vast: De Heere gaat voort met de volvoering van Zijn welbehagen. Moge het ook onder ons rijk gezien en bemerkt worden.

Moeiten en zorgen

We zullen geen namen van gemeenten, kerkenraden en predikanten noemen. Maar wie de krant leest kan op de hoogte zijn van zorgelijke omstandigheden in diverse gemeenten. De Heere geve veel gebed en Hij moge Zich op het gebed nog over onze kerken ontfermen tot eer van Zijn Naam, tot roem van Christus, tot blijdschap en verwondering in de kerken. We verwijzen in dit verband naar de brief van het moderamen van de Generale Synode die in dit nummer van ons blad is opgenomen.

Verkiezingen en kabinetsformatie

Er is in Nederland veel veranderd. De uitslag van de verkiezing geeft dat er grote onvrede is. Het staat er zorgelijk voor in Nederland. De Heere geve getrouwheid in het oproepen tot een wederkeer tot Hem door hen die zich willen laten leiden door Gods Woord en het belijden der Kerk. Aan de wederkeer tot de Heere wordt immers een rijke belofte verbonden in Zacharia 1:3 *Keert weder tot Mij, spreekt de HEERE der heirscharen, zo zal Ik weder tot ulieden keren, zegt de HEERE der heirscharen.* Dat hebben wij persoonlijk nodig, dat is nodig voor land en volk van Nederland, dat is nodig voor de nieuwe regering en voor ons vorstenhuis. We hopen dat er bij de nieuw te formeren regering oog zal zijn en blijven voor onderwijs naar Gods Woord en het belijden der Kerk, alsook voor de belangen van agrariers en vissers.

Verschijningsdatum volgende nummer
Het volgende nummer van ons blad zal D.V. 13 juni verschijnen. Copy graag binnen donderdag 6 juni.

AvH.

VAN DE ADMINISTRATIE

In de afgelopen veertien dagen ontvingen wij weer diverse giften voor een totaal bedrag van € 1.804,00. Dit betrof giften van abonnees voor een bedrag van € 114,00, terwijl van de Stichting Fonds van der Heuvel een gift werd ontvangen van € 500,00. Daarnaast kwam er voor de Reformatische school te Dundas € 690,00 binnen van het Comité winteravondlezingen te Urk en € 500,00 van de diaconie van Sliedrecht-Centrum. Voor alle giften zeggen wij u zeer hartelijk dank.

Met vriendelijke groet, P.J. Boers

Dit blad is een uitgave van de stichting Bewaar het Pand te Meerkerk. Verschijnt eens in de veertien dagen

COMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. P. den Butter en Ds. A. van Heteren.

ADRES VAN DE REDAKTIE:

Kopie voor het volgende nummer van "Bewaar het Pand" zenden naar:

Ds. A. van Heteren, Vlaak 10,
8321 RV Urk, tel. 0527-688978

ADMINISTRATIE:

P.J. Boers, Bergstoep 46C,
2959 AC Streefkerk.

Telefoon: 0184-669116.

Fax: 084-8509558.

Girek. 70.43.50 t.n.v. Stichting
Bewaar het Pand te Streefkerk.

Abonnementsprijs € 7,- per jaar.

Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 6 dollar per jaar.

Advertenties € 0,35 per mm met een kolombreedte van 6 cm.

Bij kontrakt korting.

ISSN nummer: 0166 - 4646

Dit tijdschrift wordt ten behoeve van iedereen die niet op de gebruikelijke manier kan lezen uitgegeven op groot-letter of via de Electronische Postbus. Informatie en opgave: CBB, Christelijk Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-551014.

BLIJVEN IN HET GELOOF - 3

We zouden op zoek gaan naar de motieven die de apostelen Paulus en Barnabas ertoe brachten de jonge discipelen in de Kleinaziatische steden aan te sporen in het geloof te blijven. Wat waren die motieven?

Het eerste motief is:

Blijven in het geloof is een onmisbaar kenteken van het ware discipelschap.

Niet het tot geloof komen en de waarheid Gods aannemen is een bewijs van echtheid. Er zijn maar al te veel mensen die dat gedaan hebben, van wie later toch niets terecht gekomen is. De vraag blijft namelijk over, of dat geloof wel echt was. En dat kan alleen het vervolg bewijzen.

Laat ik uit Gods eigen Woord bewijzen dat deze dingen inderdaad zo zijn en dat ook de Heere Jezus Zelf zo dacht. We lezen in Joh. 2:23: "En als Hij te Jeruzalem was op het pascha, in het feest, geloofden velen in Zijn Naam, ziende Zijn tekenen die Hij deed". Er waren er dus die tot geloof kwamen. Diep onder de indruk van Jezus' werk deden zij de stap: ze geloofden in Hem en gaven daar op een of andere manier ook uiting aan. Hoe reageerde de Heere Jezus daarop? Was Hij er blij mee? Juichte Hij het toe en sprak Hij die mensen

onmiddellijk zalig? We lezen verder in vs. 24 en 25: "Maar Jezus Zelf betrouwde hun Zichzelf niet toe, omdat Hij hen allen kende en omdat Hij niet van node had dat iemand getuigen zou van de mens; want Hij Zelf wist wat in de mens was". Hij gaat dus niet onmiddellijk heel enthousiast op wat die mensen zeggen in. Men kan dat teleurstellend vinden, maar het is niet anders.

Iets van gelijke strekking vinden we in Joh. 8. In vers 30 lezen we: "Als Hij deze dingen sprak, geloofden velen in Hem". Ook hier weer een moment dat velen tot geloof komen en dat ook tot uitdrukking brengen. En wat doet Jezus dan? Vers 31 zegt: "Jezus dan zeide tot de Joden die in Hem geloofden: Indien gijlieden in Mijn Woord blijft, zo zijt gij waarlijk Mijn discipelen". Kennelijk neemt Hij dat tot geloof komen niet onmiddellijk aan als alles-beslissend. Het komt aan op in het geloof blijven. De verdere gang van zaken zal het uitwijzen.

Waarom doet de Heiland dat? Waarom zegt Hij dit? Om dezelfde reden als waarom Hij de gelijkenis van de zaaier en het zaad vertelde. Hij weet maar al te goed dat het zaad niet altijd in een goede aarde valt. Soms valt het op steenachtige plaatsen, soms tussen de doornen. En dan

kan er wel een veelbelovend begin zijn, maar door welke omstandigheid dan ook, komt er van dat zaad niets terecht. Het verdort of wordt verstikt. Pas later wordt duidelijk welk deel van het gestrooide zaad metterdaad vrucht voortbrengt en dus kennelijk in de goede aarde is gevallen. En pas dan zal ook zichtbaar worden wie er waarlijk discipelen zijn geworden.

We hebben het wel eens over kenmerken. En inderdaad, degenen die de Heere vrezen hebben bepaalde kenmerken. Daar is de Schrift duidelijk over. Dat zegt ook de Heere Jezus. Van Zijn schapen zegt Hij die de Goede Herder is, dat ze Zijn stem kennen en Hem volgen. En laten ook de zaligsprekingen niet duidelijk zien dat Gods kinderen bepaalde merktekenen hebben? Zij zijn arm van geest, zachtmoedig, rein van hart, hongerend en dorstend naar gerechtigheid, enz. Ja, de Bijbel geeft ons heel wat kenmerken en die mogen en moeten ook geprekt worden. Immers, als de Heere ze in Zijn eigen Woord aangeeft en de opdracht aan de dienaar van het Woord is om het Woord onverkort te verkondigen - de volle raad Gods - wie zou dan de euvele moed durven hebben om over de kenmerken van Gods kinderen te zwijgen?

Maar als het dan toch over kenmerken gaat, laten we dan vooral niet vergeten dat misschien wel een van de meest onmisbare kenmerken is, dat degenen die de Heere waarlijk vrezen in het geloof blijven. Dat wil zeggen dat er in hun leven is de liefdevolle verbondenheid aan de geopenbaarde wil van God. En dat niet maar voor een poosje in hun leven, maar gedurig. Vasthouden aan wat God heeft geopenbaard - dat is het kenmerk van de ware discipel. Denk maar weer aan wat de Heere Jezus Zelf zei: Indien gijlieden in Mijn Woord blijft (!), zo zijt gij waarlijk Mijn discipelen.

Er is nog een motief om aan te sporen tot een blijven in het geloof dat is:

Blijven in het geloof is absolute voorwaarde om zalig te worden.

Laten we nog eens lezen wat Paulus schrijft in 1 Cor. 15. Hij begint dat machtige opstandingshoofdstuk met nog eens te verwijzen naar datgene wat hij in Corinthhe heeft gedaan. Hij heeft de mensen daar het Evangelie

verkondigd. Eerst had hij het zelf ontvangen, maar hij heeft het mogen doorgeven. En in Corinthhe is het verkondigde Evangelie aangenomen. Het is in het geloof beantwoord en nog altijd houdt men er aan vast. Het is dat Evangelie dat is tot de zaligheid der zielen. Ja, zij die het in het geloof hebben mogen omhelzen worden er zalig door.

Maar, dan moet het wel worden vastgehouden, zegt Paulus. Het is niet: Eenmaal een gelovige, altijd een gelovige. De apostel schrijft duidelijk: Indien gij het behoudt op zodanige wijze als ik het u verkondigd heb. U moet er wel in blijven en er niet aan gaan tornen. Dat laat de waarheid niet toe. En als er wel aan getornd wordt en het dus niet onverkort en onveranderd vastgehouden wordt dan heeft dat consequenties. Welke? Dat zegt Paulus ook. En het is dat Paulus het onder de leiding van de Heilige Geest zegt, want wie anders zou het durven zeggen? Hij zegt namelijk, dat niet vasthouden aan het Evangelie zoals het ons door de Heere is gegeven betekent dat we tevergeefs geloofd hebben....

Tevergeefs geloven

Moet u zich dat eens indenken. Vergeefs geloven! Denken dat je gelooft en straks van God te horen krijgen, dat het tevergeefs was. Menen dat je het bij het rechte eind had en straks ontdekken dat de Heere daar heel anders over denkt. En dat zal het lot zijn van allen die met de waarheid gerommeld hebben. Die er op de een of andere manier van afgeweken zijn. Die gemeend hebben dat ze met hun zogenaamde nieuwe licht de dingen anders moesten zeggen. Die het in verband met de veranderende wereld waarin we leven en de geheel andere culturele situatie anders meenden te mogen en te moeten verstaan, zodat de Bijbel nu de dingen anders zegt dan vroeger. O ja, ze hadden daar hele goede bedoelingen mee. Ze wilden het Evangelie ook wat bevattelijk en toegankelijk maken voor de mens van onze tijd. Maar wat ze er tenslotte mee bereiken is dat hun geloof een vergeefs geloof blijkt te zijn. Denk het u in! Van wie zou de Heere dat zeggen? Van welke theoloog? Van welke predikant? Van welke gelovige? Zou het kunnen dat het van u en mij ook geldt? Die vraag moeten we maar niet ontlopen. Tevergeefs geloven - dat is wat!

De conclusie uit het bovenstaande is duidelijk. Het blijven in het geloof is noodzakelijk met het oog op het zalig worden. En dat is niet alleen de conclusie die we uit de woorden van Paulus in 1 Cor. 15 trekken. Een dergelijke gevolgtrekking is ook te maken uit wat hij schrijft in Col. 1:22 en 23.

Ook daar lezen we weer de uitdrukking "blijven in het geloof". Leest u maar mee: "Opdat Hij u zou heilig en onberispelijk en onbeschuldiglijk voor Zich stellen; indien gij maar blijft in het geloof, gefundeerd en vast en niet bewogen wordt van de hoop des Evangelies, dat gij gehoord hebt". De Heere heeft een plan met Zijn volk. Hij wil hen heilig maken en hen Zich zo voorstellen. Maar dat wordt alleen bereikt als zij in het geloof blijven en zich er niet van laten afbrengen. U ziet het, blijven in het geloof is absolute noodzaak. Zonder dit blijven is alles tevergeefs. Ten overvloed wijst ik ook nog op Hebr. 3:12-14 waar we dezelfde gedachte ontmoeten.

Geen zekerheid?

Ik kan me voorstellen dat u in verwarring raakt bij het lezen van dergelijke bijbelplaatsen. Dit is immers in strijd met wat we op andere plaatsen lezen. De Heere Jezus zegt van Zijn schapen, dat niemand ze uit Zijn hand zal rukken en dat ze daarom niet verloren zullen gaan. En op grond van deze en dergelijke Schriftwoorden zijn we er immers toe gekomen om de 'volharding der heiligen' te belijden. Wie eenmaal een kind van God is, blijft dat toch altijd? Daar zorgt de Heere Zelf immers voor? Zeggen bovengenoemde teksten het nu anders? Lezen we daar dat het allemaal nog niet zo zeker is of gelovige mensen wel zalig worden? Ze moeten immers zelf voldoen aan de voorwaarde om in het geloof te blijven? En als ze dat niet doen, is er dan toch de mogelijkheid van een afval der heiligen? Kan een mens dan niet zeker zijn van zijn zaligheid? Is alles dan tenslotte toch nog een groot vraagteken? We hopen er nader op in te gaan.

ds. P. den Butter

POSITIEBEPALING T.A.V. DE VRIJGEMAAKTEN TOEGESPITST OP DE PREDIKING (1)

Aanleiding

Binnen de kring van predikanten die regelmatig te Meerkerk bijeenkomen is begin dit jaar gesproken over onze verhouding tot de Vrijgemaakte Kerken. Dit kwam voort uit bezorgdheid over de besluitvorming op de laatstgehouden synode omtrent deze zaak. Daar is door deputaten een rapport gepresenteerd dat koers zet richting federatie, of zelfs fusie tussen de Vrijgemaakte en de Christelijke Gereformeerde Kerken.

Deze ontwikkeling stemt velen tot dankbaarheid en blijdschap, anderen echter juist tot zorg en vrees. Wie het kerkelijke leven binnen onze kerken enigszins kent, zal dit niet bevreemden. Deze tweeërlei reactie op wederzijdse toenadering van beide kerken tekent het geestelijk klimaat van onze kerken heel duidelijk.

Bescheidenheid

Daarom is het zaak om eerst binnenshuis duidelijkheid te scheppen wat betreft de aard en de ernst van het verschillend gevoelen ten aanzien van de prediking. Dit vraagt om gepaste bescheidenheid in het gesprek hierover met anderen. Toch mag dit gegeven niet leiden tot het innemen van een minder uitgesproken standpunt. Daar is de zaak te belangrijk, te principieel voor. Maar als we bezwaren hebben tegen bepaalde leemten in de Vrijgemaakte prediking, moeten we die ook, zelfs allereerst, uitspreken tegen diegenen binnen onze kerken die eveneens wezenlijke elementen van Gods Woord laten liggen. Waarbij ieder beginnen moet met zichzelf onder de kritiek van de Schrift te stellen. Ootmoed zij in dezen steeds ons sieraad.

Op de laatstgehouden ambtsdragersvergadering is stevige kritiek geuit op de prediking zoals die onder ons te horen is. En van de Vrijgemaakte zijde kregen we te horen dat het bevindelijke element in de prediking binnen onze kerken ook niet bepaald goed uit de verf komt.

In ieder geval dwingt de samenspreking tot zelfkritiek en tot elkaar bevragen aangaande de prediking.

Slagader

De zorg binnen de kring van predikanten rondom Bewaar Het Pand betreft de rechte prediking van het

Woord. Die is immers van het grootste belang is voor het kerkzijn. Alleen waar het Woord recht gesneden wordt, kan een gezond geestelijk leven groeien. De prediking is de slagader van het lichaam van de kerk. Daaruit wordt de kerk geboren en daardoor wordt ze gevoed. De kerk staat of valt met de rechte bediening van het Evangelie van zonde en genade. Beide dienen gekend te worden. Wanneer de prediking niet meer met twee woorden spreekt, is ze misleidend en geen Evangelie meer te noemen. Wezenlijk voor de prediking is dat ze drie stukken leert (ellende, verlossing en dankbaarheid), twee wegen (de brede en de smalle) en één Naam (Jezus).

De apostel Paulus is in dezen scherp, zwart-wit: „Indien u iemand een Evangelie verkondigt buiten hetgeen gij ontvangen hebt, die zij vervloekt,” (Galaten 1,9). Al is het ook een engel uit de hemel, een begaafde en befaamde prediker die je meesleept en aanspreekt, wanneer deze het Woord van God geen recht doet, is het een valse profeet, een wolf in schaapskleren (zie Mattheüs 7,15).

UIT DE VERBONDSSCHAT (3)

Niet om uwentwil

Prof. Wisse haalt de uitspraak aan dat de Heere er geheel en goed laat uitvallen. Dat betekent geen uitvallen uit het verbond, maar wel een uitvallen uit zichzelf. De Heere maakt met het zondige, schuldige, walgelijke bestaan bekend. Als de Heere doorwerkt worden alle zelfverlossingspogingen uit de hand geslagen. „Dan wordt geleerd: ik moet verlost worden. Dan leert God ons zo zielsdiep dat niemand tot de Heere Jezus kan komen, tenzij de Vader, die de Christus gezonden heeft, hem trekke. O zeker, nog eens, het wordt dan ervaren en beleefd dat er niet een penning in ons bezit is om te betalen en dat in de Borg een *vol rantsoen* wordt gevonden.” (blz. 49). Maar eruit gezet worden is nog iets anders. Zelfs al zijn er reeds geloofsontmoetingen met de Borg, er is heimelijk meer vertrouwen op ervaren zaken, op gestalten, op ontmoetingen, op velerlei liefelijke dingen, meer dan op

Paulus dring er bij Timotheüs op aan af te wijken van degenen die een andere leer leren, die niet overeenkomt met de gezonde woorden van de Heere Jezus Christus en met de leer die naar de godzaligheid is. Van die afwijkende leer komt alle kerkelijke ellende voort (zie 1 Timotheüs 6, 3-5). Als Paulus hem dan ook vermaant het goede pand te bewaren dat hem is toebetrouwd, bedoelt hij „het voorbeeld der gezonde woorden die gij van mij gehoord hebt (2 Timotheüs 1, 13-14). Uit het verband blijkt dat hierbij vooral aan de rechte Woordbediening te denken is. „Waartoe ik gesteld ben een prediker en een apostel en een leraar der heidenen,” (vs. 11).

De praktijk

In alle zoeken naar eenheid met andere kerken dient niet alleen de vraag aan de orde te komen of we op dezelfde grondslag staan van Schrift en belijdenis; of we in de leer overeenstemmen; maar eveneens of die grondslag ook daadwerkelijk functioneert in de ambtelijke bediening van het heilig Evangelie dat naar de godzaligheid is. Het gaat immers om niets minder dan om Gods eer en de zaligheid van zondaren. Het luistert hier zeer nauw.

ds. A. den Boer

Christus en dan op God Zelf. Men meent voor bepaalde zonden niet meer vatbaar te zijn. Hoewel hier uiteraard ook de liefde spreekt, is er gemis aan rechte zelfkennis. Dit wordt weleens een lieve vergissing genoemd. Dan gaat de Heere de kroon ten opzichte van de bekeerdheid omkeren. Door (ontstellende) tegenvallers wordt dit werkelijkheid. Gods kind is tot alles in staat als de Heere er niet voor bewaart. De verdorvenheid laat zich zo sterk gelden dat men niet meer van bekeerdheid durft te spreken. Soms wordt uitgeroepen: zou het wel ooit waar geweest zijn? Zo snijdt de Heere *goed* af van de oorspronkelijke stam. In deze ontlediging van de ziel wordt de *volheid* van de Borg voor ogen gesteld, zo dierbaar en zo rijk als nooit tevoren. Zo wordt de ziel onderwezen in deze woorden: Om Mijns Naams wil en niet om uwentwil. Er is geen behoud vanwege bekeerdheid, maar alleen vanwege het onveranderlijke

en vaste verbond. Dat is er buiten gezet worden om er dan pas goed middenin gezet te worden. De ziel ligt gefundeerd in de eeuwige liefde en trouw van de HEERE. Dan staat of valt de hoop niet met de *bevinding*, maar alles wordt in God verlegd. Het verbond Gods zal niet wankelen in eeuwigheid.

Beloften en eisen

In het genadeverbond, zijn net als in het werkverbond, beloften en eisen. De beloften houden in: genade hier en het eeuwige leven hiernamaals. De eisen zijn geloof en bekering, die door de Heere geschonken worden. Wisse onderscheidt de belofte in ruimere en in engere zin. Ruimer wil zeggen: aan een *schuldig, arm* zondaar wordt aangezegd hoe er een dierbare, volle weg is ontsloten van genade en verlossing. De belofte in engere zin staat tegenover het 'werk' door de mens te verrichten. Geen zalig worden door werken, maar uit en door de belofte. Dit staat tegenover de dienstbaarheid onder de wet.

De eisen in ruimere zin houden in dat de Heere Zijn recht laat gelden, dat Hij de vreze Gods eist. In engere zin is het de eis van een godzalig leven krachtens de verbondsverhouding. Het wordt verstaan dat Gods geboden niet zwaar zijn. Er is een lust en vermaak in de wet Gods. De eis wordt aanvaard en erkend in Psalm 119: 4 "*HEERE, Gij hebt geboden, dat men Uw bevelen zeer bewaren zal.*" De hartelijke lust daartoe wordt verwoord in Psalm 119:5 "*Och, dat mijn*

wegen gericht werden om Uw inzettingen te bewaren."

De Bedienaar van het genadeverbond

Christus is Bedienaar van het genadeverbond in dubbele zin. In de hemel bij de Vader en op aarde bij Zijn Kerk. In de hemel stelt Hij steeds Zijn offer Gode voor ogen en eist op grond van Zijn offer de zaligheid van Zijn Kerk. Op het gebed van de Middelaar wordt het hart van de Vader ontstoken tot ijver over Zijn arme volk. Aan de andere zijde is Christus ook Bedienaar van het genadeverbond op deze aarde. Christus zoekt door Zijn Geest het volk op, ontdekt, overtuigt, bekeert en zaligt het. Christus doet door Zijn Geest de beloften al dieper verstaan en omhelzen. Christus bewerkt ook al meer liefde tot de eisen van de godzaligheid. Bij afwijking bezoekt Hij met de roede der liefde. Christus schenkt voorsmaken van de hemelse bruiloft. De drie ambten van Christus worden dienstbaar gesteld aan het bedienen van het verbond. Christus zoekt Zijn volk telkens weer op. "Hij geeft hun gebed, lust en liefde tot de Heere; Hij maakt hen op z'n tijd ook bedroefd; Hij verbergt Zich zelfs wel eens voor hen, opdat zij de kruimkens van 's Heeren tafel zouden leren waarderen. Maar ook voert Hij hen in het wijnhuis, opdat zij, met het gehemelte der zoete meditatie, zouden smaken hoe liefelijk de Heere is." (blz. 58).

Ds. A. van Heteren.

BRIEF VAN HET MODERAMEN VAN DE GENERALE SYNODE

Aan de kerkenraden en de predikanten van de Christelijke Gereformeerde Kerken in Nederland.

Onderwerp: gezamenlijke bidstond en zondag van verootmoediging

Groningen / Nieuwegein / Huizen / Rotterdam, mei 2002.

Zeer geachte broeders,
"Indien gij Mij liefhebt, zo bewaart Mijn geboden. En Ik zal de Vader bid-den en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid. Namelijk de Geest der waarheid, welke de wereld niet kan ontvangen. Want zij ziet Hem niet en kent Hem niet. Maar gij kent Hem. Want Hij blijft bij ulieden en zal in u zijn" [Johannes 14 : 15-17].

Wij schrijven u deze brief een enkele

week na Pinksteren. De Heere Jezus heeft, toen Hij de diepe weg van Zijn lijden en sterven nog moest gaan, Zijn Heilige Geest beloofd aan Zijn discipelen. En daarmee aan de Kerk van de nieuwe bedeling. Die Geest zou haar in de waarheid leiden en in de eenheid met Christus bewaren. En zo is het ook gebeurd. Christus heeft Zijn Geest niet alleen toegezegd maar Hij heeft haar ook geschonken. Hij heeft gedacht aan Zijn genade. De vruchten

van Gods Geest als de Geest der gemeenschap waren al direct merkbaar in de jonge Pinkstergemeente van Jeruzalem. Ze waren dagelijks eendrachtig in de tempel volhardende en van huis tot huis brood brekende. Ze prezen God en hadden genade bij het hele volk, zo lezen we in Handelingen 2.

Het is met gevoelens van verdriet en verlegenheid dat wij deze brief tot u richten. Want de omstandigheden en recente ontwikkelingen in onze Christelijke Gereformeerde Kerken lijken op diverse plaatsen zo heel anders te zijn dan het beeld dat die eerste gemeente vertoonde. En zo anders dan het beeld dat de gemeente van Christus in deze wereld vertonen moet. Wij behoeven u niet in concreto te noemen de namen van de gemeenten waar grote zorgen en noden zijn. Het zal ook u al langere tijd bezig houden wat er met een aantal gemeenten en predikanten van onze kerken gebeurt. Diverse kerkelijke vergaderingen op onderscheiden niveau's houden zich bezig met het zoeken van oplossingen voor spanningen en problemen die zich allereerst openbaren. En zelfs is hier en daar de wereldlijke rechter bij deze zaken betrokken. Deze ontstellende zaken beroeren ons en velen met ons.

Naast deze uitslaande branden is er de algemene geestelijke malaise in onze kerken. Wij erkennen het: er is ons nog veel goeds gelaten. De laatste generale synode kenmerkte zich door harmonie en verbondenheid. Onze universiteit groeit en bloeit. Velen zien uit naar uitbouw van onze interkerkelijke contacten. En ook op het plaatselijke vlak is er veel om de Heere dankbaar voor te zijn. Maar allereerst moeten we ons voor Gods aangezicht afvragen: is het geestelijke gehalte van onze kerken niet aan het tanen? En is dat niet een verschijnsel dat zich in de volle breedte van ons kerkelijke leven gelden laat? Zijn er geen ontwikkelingen die wijzen op verwatering en vervlakking, zelfs ook bij ambtsdragers? Wijst het niet op verval als op diverse plaatsen de trouw in de zondagse eredienst merkbaar afneemt? Verspreiden wij persoonlijk en ook als kerken wel de geur van Christus - naar onze jongeren en naar buitenkerkelijken? Om met het thema van de laatste ambtsdragersconferentie te spreken: "Wie zijn we met elkaar? Wat zijn we voor elkaar?"

Wat zijn we samen voor de Heere?" De antwoorden die we op al deze vragen geven moeten, stemmen ons niet tot optimisme.

Geliefde broeders, er is naar onze diepste overtuiging sterke aanleiding elkaar op te wekken tot verootmoediging, tot schuldbelijdenis en tot een dringend smeekgebed. Vanuit de kerken bereikte ons moderamen een aantal verzoeken om de kerken daartoe op te roepen. Deze brief is bedoeld om daaraan gehoor te geven. Van harte hopen wij dat u met ons de nood van onze kerken peilt. Een nood die we vooral als schuld tegenover de Koning der kerk moeten erkennen. "Wij hebben gezondigd, wij met onze vaders!" We zijn onvoldoende getrouw geweest in onze roeping om het pand dat Hij ons in handen heeft gegeven, te bewaren. De Heere zou geen onrecht doen wanneer Hij ons aan onze dwaasheid zou overleveren. Laten we ons daarom tot Hem keren om uitkomst. En om de krachtige werking van de Geest der genade en der gebeden. Wij leggen het aan uw hart om in uw persoonlijke gebeden dit alles de Heere bekend te maken. Tevens verzoeken wij u deze dingen in het midden van de gemeente in prediking en voorbede aan de orde te stellen. Wij denken bijzonder aan de morgen-dienst van zondag 16 juni aanstaande, als een dienst van verootmoediging, schuldbelijdenis en gebed. Graag laten we aan u als kerkenraden en predikanten over op welke wijze u

uw gemeente op deze dienst voorbereidt. Wij van onze zijde hebben de redacties van de kerkelijke bladen verzocht in hun kolommen hieraan aandacht te geven.

Voorafgaand aan de bedoelde zondag zal er Deo volente op zaterdagavond 15 juni een dienst van verootmoediging, schuldbelijdenis en gebed worden belegd in het kerkgebouw De Tabernakel van de kerk te Ede aan de Verlengde Maanderweg 146. Deze dienst zal beginnen om 19.00 uur. Bij deze brief is een routebeschrijving naar het kerkgebouw gevoegd. In deze dienst zullen ons voorgaan: prof. dr. W.H. Velema, alsmede de predikanten J. Plantinga, J. Westerink en J.M.J. Kieviet. Wij verzoeken u uw gemeente op te wekken deze dienst bij te wonen.

Het is ons hartelijk verlangen dat wij als kerken de weg van verootmoediging zouden gaan. En dat de Koning der Kerk naar onze gebeden zou willen horen.

"Die Mijn geboden heeft en dezelve bewaart, die is het die Mij liefheeft. En die Mij liefheeft, zal door Mijn Vader geliefd worden. En Ik zal hem liefhebben en Ik zal Mijzelf aan hem openbaren" [Johannes 14 : 21].

Het moderamen van de generale synode,

ds. J. Plantinga, ds. J. Westerink
ds. G. van Roekel, ds. J.M.J. Kieviet

digd heeft?" Toch is het bijbels. In Romeinen 5 worden alle mensen door een misdaad tot zondaars verklaard. Je kent de woorden wel: Erfzonde, erfschuld, erfsmet. Beleef je het ook? (Ps.51:7) We hebben veel gemeen met Adam. We hebben een bloedband met hem, we zijn net als Adam door God geschapen. We zijn van God afgefallen. De zonde zit er bij ons in. We hebben een begeerte om als God te zijn. We zijn met Adam onderworpen aan de vloek van God, dat is de toorn van God en de eeuwige verdoemenis. We liggen verloren en zijn verworpen. Moeten we God geen gelijk geven, als Hij ons in onze keuze laat? Ja, toch. Heb je God wel eens gelijk geven, dat je de hel verdiend hebt.

Het "maar" van God

"Maar hierin is de liefde Gods geopenbaard, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon in de wereld gezonden heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe." (D.L. H.1 par.2) Het is Gods vrijmachtige liefde, niemand verplicht Hem daartoe. Het is eenzijdige liefde, zij strekt zich uit naar een Gode vijandige wereld. Het is bewogen liefde, vanuit Gods innerlijke barmhartigheid tot Zijn gevallen schepselen. Gevende liefde, want hij geeft Zijn Zoon in de handen van zondaren. Zaligmakende liefde, waardoor een zondaar het toekomstig verderf kan ontgaan. Van onze kant onverdiende liefde, immers God had naar recht Zijn Zoon kunnen achterhouden. Hoe krijg ik persoonlijk deel aan deze liefde? Door het geloof. Gods liefde tot de gevallen wereld leidt tot geloof van sommigen, niet van allen, dat leert de praktijk. Hoe kom ik aan dit geloof? Door de prediking des geloofs.

God zendt.....

Wij zouden misschien geantwoord hebben: "Door de Heilige Geest." Echter voor alle dingen wijzen onze Dordtse vaders op de prediking. Dit vooral tegenover de beschuldiging van de remonstranten, als zou de leer van de uitverkiezing de verantwoordelijkheid van ons mensen uitschakelen. Paragraaf 3 van Hoofdstuk 1 legt de nadruk dat de prediking een zaak van God is. God zendt vanuit Zijn goedertierenheid verkondigers van de blijde boodschap en roept alle mensen op tot bekering en geloof in Christus. God bepaalt tot wie, waar

Dordt voor jou (1)

Lees: D.L. Hoofdstuk I,
paragraaf 1,2,3

Soms kun je in een discussie het gevoel hebben: "Waar moet ik eerst of laatst beginnen?" Ik kan mij voorstellen dat de opstellers van onze D.L. (Afkorting voor Dordtse Leerregels) ook zo iets hebben gehad met de remonstranten. Als het gaat over de Gods verkiezing van eeuwigheid, dan zouden we kunnen denken, laten we daar mee beginnen. Laten we alle teksten uit de bijbel opzoeken, die over de uitverkiezing gaan en deze gaan uitleggen. Toch doen de man-

nen van de D.L. dat niet. Ze beginnen bij onze realiteit. Hoe staat het er met jou en mij voor tegenover God?

Allemaal in Adam gezondigd

Als jij samen met een remonstrant D.L. H. I par.1 zou gaan lezen, dan zou hij een heel eind met je meegaan, vanwege de teksten die erbij staan. Wie zou daar tegen in durven gaan? Vooral als je jezelf bijbelgetrouw noemt. Echter een zin zou verzet oproepen, nl. 'alle mensen in Adam gezondigd hebben'. Ben jij het daarmee eens? Als je eerlijk bent dan roept dit in ons hart verzet op. "Kan ik er wat aan doen, dat Adam gezond-

en wanneer Hij zulke boodschappers zendt. Wat krijgt dan de prediking grote waarde! Voor jou ook? De DL beginnen bij de bekering tot God. Wij hebben immers tegen God gezondigd. De prediking roept op om te bukken voor God, als Rechter. Door de Heilige Geest wordt de zondaar vernederd, neergeslagen in zijn hart, gebroken en bedroefd vanwege de zonde. Er wordt een roepen om genade geboren. Onze Dordtse vaders laten het geloof in Christus daarop volgen. Immers buiten Christus kan God een zondaar geen genade bewijzen. Het gaat om een oproep! Dus niet een wens of een bekendmaking dat je verlost bent. Het is een waarschuwend en tegelijk een liefdevolle betuiging dat jij gered moet worden en gered kunt worden. "Heden, indien jij Zijn stem hoort, verhard je niet, maar laat je leiden."

Ontvang de hartelijke groeten van
jullie vriend, *Ds. K. Visser*

BOEKBESPREKINGEN

Cornelis van Velzen, Hoort wat mij God deed ondervinden, 78 blz., 11,50 euro, Uitgeverij Den Hertog-Houten.

De ondertitel van dit boekje luidt: "Over schriftuurlijke bevinding." Deze verhandeling schreef de auteur als voorrede in "Een woord op zijn tijd" van Bernardus Smijtegelt. Cornelis van Velzen leefde van 1696-1752. Hij was predikant te Ede en Groningen. Vanaf 1731 tot aan zijn overlijden was hij hoogleraar in de theologie te Groningen. We zouden vele zaken uit dit boekje kunnen citeren. We willen ons beperken tot een zaak. Op blz. 42 wordt geschreven

over zegen onder de prediking of onder de bediening van het sacrament van het Heilig Avondmaal. We lezen dan het volgende: "Onder zegen te hebben onder de bediening van het Woord en van het Avondmaal verstaan zij: daardoor als een middel, en door de daarmee gepaard gaande werkingen van de Geest als een uitwerkende oorzaak, in een goede gestalte te geraken, hetzij van inleiding in de waarheid of liefde van God, hetzij van gebrokenheid des harten en schaamte over zijn wangedrag en ongeloof, hetzij van geloof, vertrouwen, hoop, begeerte, liefde, verwondering, blijdschap enzovoort, naar de verscheidenheid van de stof die verklaard en toegepast wordt en de redenen die een leraar onder de bediening van het Avondmaal gebruikt. En als zij onder de middelen duister, dor, leven- en harteloos zitten, zeggen zij geen zegen daaronder gehad te hebben (hoewel zij hetgeen gezegd werd met hun verstand kon-

De Christelijke Gereformeerde Kerk Amsterdam vormt als gemeente van Jezus Christus met woord en daad een gemeenschap dichtbij God en mensen, midden in de samenleving.

Wij verlangen ernaar de stad Amsterdam in beweging te zien voor Jezus Christus. In afhankelijkheid van de Heilige Geest werken wij verwachtingsvol aan twee geïntegreerde sporen: (a) in de bestaande gemeente zoeken naar groei in geloof en aantal; (b) in de stad zoeken naar vervulling door gemeentestichting(en) onder nog-niet-christenen. Op beide sporen willen wij intensief samenwerken met andere gemeenten.

De gemeente telt 100 belijdende leden. De stad telt 734.000 inwoners uit 170 nationaliteiten; zo'n 3% van hen bezoekt regelmatig een christelijke eredienst.

Kleine gemeente, grote stad, grote roeping, nieuwe kansen voor het Koninkrijk...

De **Christelijke Gereformeerde Kerk Amsterdam** start D.V. september 2002 met werk voor gemeentestichting onder een nader te bepalen groep nog-niet-christenen in de stad. Voor dit werk zoekt de gemeente diverse

Tentenmakers (m/v)

Tentenmakers zijn voor ons: christenen die als vrijwilligers in een missionair team, samen met de predikant-gemeentestichter en de missionair werker, werken aan gemeentestichting. Als gemeente bieden wij deze mensen opvang in een warme gemeenschap en aanhoudend ondersteunend gebed.

Heb je passie voor het evangelie en hart voor nog-niet-christenen? Woon je met plezier in de stad of wil je daar gaan wonen? Spreekt de visie voor gemeentestichting je aan en denk je er gaven voor te hebben? Neem dan contact op met ds. S.J. Wierda, Gijsbrecht van Amstellaan 67, 1181 EK Amstelveen, 020-645 44 59, sjwierda@zonnet.nl.

Verder is de gemeente op zoek naar particulieren, gemeenten en bedrijven die het werk van gemeentestichting in Amsterdam willen steunen als

Partners

Wij zoeken partners om: (1) regelmatig voor ons te bidden; (2) ons te helpen de visie en de plannen verder te ontwikkelen; (3) huisvesting te vinden voor de medewerkers, permanent dan wel tijdelijk; (4) de duizenden euro's aan kosten met ons te dragen door structurele financiële steun of door een eenmalige gift.

Ziet U mogelijkheden ons te (laten) helpen of wilt U meer informatie? Neemt U dan contact op met de scribe van de kerkenraad, de heer R. Janssens, Eikenrodelaan 62, 1181 DJ Amstelveen, 020-643 59 60, cgkamsterdam@zonnet.nl. Giften kunt u storten op gironummer 4607631 t.n.v. CGK Amsterdam.

den nagaan), omdat hun gemoed daaronder niet werd aangedaan. En als er mensen bekeerd worden door middel van een predikatie, wordt er gezegd dat daarop zegen en vrucht geweest is, zoals op de predikatie ten tijde van het pinksterfeest (Hand. 2:41), en van Paulus te Filippi in Macedonië, waaronder Lydia's hart geopend werd (Hand. 16:12-15). Een goede zaak om kennis te nemen van dit inhoudsvolle geschrift.

W. Westerbeke, *Het beeld Gods*, 67 blz. f. 14,95, Uitgave De Schatkamer, Rumpt.

De auteur heeft onderzoek gedaan naar het beeld Gods. Het resultaat van dit onderzoek vinden we in dit boekje terug. Het boekje bevat vier hoofdstukken:

1. De schepping naar Gods beeld.
2. Het verlies van Gods beeld.
3. De herschepping naar Gods beeld
4. Gods beeld en Christus' gemeente.

Achterin een lijst van geraadpleegde literatuur. Op blz. 69 komt de vraag aan de orde waar het genadeleven begint: bij de eerste overtuiging of bij het eerste geloof in Christus. We lezen dan op deze bladzijde: "Lees de hele bijbel door en je vindt hetzelfde: Gods werk begint met overtuiging van de verloren staat buiten God." Op blz. 48 wordt geschreven over de persoonlijke doorleving van de herschepping: heel de levenswandel wordt veranderd en vernieuwd. Wie wil weten wat de Bijbel over het beeld Gods zegt kan voor een beknopt overzicht in dit boekje terecht.

Voor €12,50 geeft u een kind in Oost-Europa een onvergetelijke vakantie!

Ieder jaar organiseren de kerken in Albanië, Bulgarije, Moldavië, Oekraïne, Servië en Wit-Rusland vakantie-kampen voor kinderen en jongeren. Naast ontspanning komen de deelnemers in aanraking met het Evangelie. De kosten van een kamp variëren per land. In Wit-Rusland en Oekraïne bijvoorbeeld ligt de bijdrage van Kom Over En Help op gemiddeld €12,50 per kind.

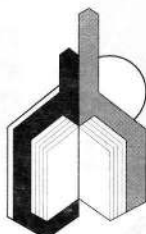
Hoeveel kinderen geeft u een onvergetelijke vakantie?

Bezoek ook onze website: www.koeh.nl

Kom Over En Help

Postbus 138 • 3860 AC Nijkerk
Tel. (033) 246 32 08 • info@koeh.nl

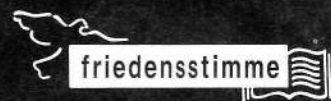
Friedensstimme Zorgt voor

- Bijbels
- christelijke lectuur
- Russische evangelisten en hun gezinnen

Uw gebed en meeleven zijn
daarbij nodig! Stort uw hart uit
op gironummer 41 32 334

Meer info? Bel (0182) 53 85 44.

Stichting Friedensstimme, Postbus 15, 2800 AA Gouda

Woordverkondiging
en bijbelverspreiding
in Russisch taalgebied

't Boekendal

Winkelcentrum Urkerhard
Nagel 48, 8321 RG Urk

Tel: 0527 - 682110 Fax 0527 - 688668

Boeken & Bijbels
CD's en Bladmuziek
Schoolartikelen
Kadoartikelen
Kopieerservice
Wenskaarten

Verzending door heel Nederland